

Komentář k Evangelium 31. neděle v mezidobí: Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem.

Evangelium z 31. neděle v mezidobí (Cyklus A). „Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“
Osobní střídmost nám pomáhá být laskaví k druhým; vyžadujme málo a sloužme s radostí.

04.11.2023

Evangelium (Mt 23,1-12)

Mluví, ale nejednají.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům: »Na Mojžíšův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké střapce na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a

přední sedadla v synagógách, mají rádi pozdravy na ulicích a když jim lidé říkají 'mistře'. Vy však si nedávejte říkat 'mistr', jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno 'otec', jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat 'učitel', jenom jeden je váš Učitel - Kristus. Kdo je mezi vámi největší, ať je vaším služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen«.

Komentář

Evangelium této neděle je sbírkou Ježíšových výroků, které jsou součástí rozsáhlého poučení pro jeho učedníky. Mistr jasně poukazuje na postoje, které by měl mít dobrý křesťan, a na chování, kterého by se měl vyvarovat. Pán především varuje před neřestí přísnosti a před hledáním potlesku a uznání druhých.

Z Ježíšovy kritiky těch, kdo zastávali funkci autorit, můžeme usuzovat, jak hluboce zakořeněná může být v mnoha lidech přisnost smíšená s touhou po lichocení. A možná v té době neměli nikoho, kdo by měl dostatek odvahy ji odsoudit. Papež František v této souvislosti upozornil, že „autorita se rodí z dobrého příkladu, aby pomáhala druhým praktikovat to, co je správné a potřebné, a podporovala je ve zkouškách, s nimiž se setkávají na cestě dobra. Autorita je pomoc, ale pokud je špatně vykonávána, stává se utlačovatelskou, neumožňuje lidem růst a vytváří atmosféru nedůvěry a nepřátelství a také vede ke korupci.“^[1] —

Často se stává, že špatní vládci, učitelé nebo špatní rodiče vydávají přehnané normy, pravidla nebo nařízení, aby měli pocit, že jsou posloucháni, a přitom se domnívají, že jsou od jejich dodržování

osvobození. Jeden církevní Otec komentoval tento úryvek: „V celém svém životě nepřestávej být přísný k sobě a laskavý k druhým; kéž lidé slyší, že málo vyžaduješ, a vidí, že mnoho děláš.“^[2] —

Z těchto Pánových varování lze naopak vyvodit jeden z nejvíce podnětných aspektů pro evangelizaci, který existuje: důslednost života, dobrý příklad, shoda mezi tím, co se říká, a tím, co se dělá. „Dobrý příklad a pečlivé plnění profesních, rodinných a společenských povinností“ - napsal v této souvislosti prelát Opus Dei - „jsou nepostradatelné, aby pomohly druhým následovat Pána.“^[3] — A když jde o poučování druhých, je to krásná snaha „učinit pravdu přívětivou," jak to shrnul blahoslavený Álvaro del Portillo. Jde o to, abychom se vcítili do druhého člověka a snažili se o porozumění. V tomto smyslu svatý Josemaría napsal: „Když vám mluvím

o 'dobrém příkladu,' chci vám také naznačit, že musíte chápat a odpouštět, že musíte naplnit svět pokojem a láskou“ (Výheň, 560).

Ježíš také poukazuje na nepostradatelnou ctnost pokory, bez níž není možné pokročit ve vnitřním životě, natož přinášet ovoce apoštolátu. Každý, kdo se jakýmkoli způsobem cítí být nadřazen ostatním, již ucpává kanály, jimiž má proudit Boží milost. Na druhé straně ti, kteří vědí, že byli Bohem zdarma obdarováni bez jakýchkoli vlastních zásluh, budou umět s prostotou a radostí předávat to, co přijali. Proto papež František uzavírá: „Všichni jsme bratři a sestry a v žádném případě nesmíme druhé ovládat a shlížet na ně shora. Ne, všichni jsme bratři. Pokud jsme od nebeského Otce obdrželi nějaké vlastnosti, musíme je dát do služby svým bratřím a nezneužívat je pro vlastní uspokojení a osobní zájem. Nesmíme

se považovat za nadřazené ostatním; skromnost je nezbytná pro existenci, která chce být v souladu s učením Ježíše, jenž je tichý a pokorný srdcem a který nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil. Kéž nám Panna Maria, „pokorná a vznešenější než kterýkoli jiný tvor“ (Dante, Ráj, XXXIII, 2), svou mateřskou přímluvou pomůže vyhnout se pýše a marnivosti a být pokorní a poddajní vůči lásce, která přichází od Boha, pro službu našim bratřím a sestrám a pro jejich radost, která bude i naší.“^[4]

^[1] Papež František, Anděl Páně, 5. Listopadu 2017.

^[2] Pseudo-Chrisostom, *opus imperfectum in Matthaeum*, hom. 43.

^[3] Fernando Ocáriz, *dopis 14.února 2017*, č. 12.

^[4] Papež František, tamtéž.

Pablo Edo // Photo: Matthew
Waring - Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-31-nedele-v-
mezidobi-kdo-je-mezi-vami-nejvetsi-at-
je-vasim-sluzebnikem/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-31-nedele-v-mezidobi-kdo-je-mezi-vami-nejvetsi-at-je-vasim-sluzebnikem/) (30.12.2025)